

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2735/05
02.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Дражића, председника већа, Биљане Драгојевић, Власте Јовановић, мр Љубице Јеремић и Николе Станојевића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог "ББ", чији је пуномоћник БВ адвокат, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Ужицу бр. Гж. 757/05 од 18.05.2005. године, у седници одржаној 02.11.2006. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Ужицу бр. Гж. 757/05 од 18.05.2005. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Ужицу број П. 851/04 од 21.марта 2005. године, изреком у тачки I одбијен је као неоснован тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиоцу накнади штету у износу од 545.275,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до коначне исплате. Изреком у тачки II тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 38.250,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Ужицу број Гж. 757/05 од 18.05.2005. године, жалба тужиоца одбијена је као неоснована и потврђена пресуда Општинског суда у Ужицу број П. 851/04 од 21.марта 2005. године.

Против наведене пресуде другостепеног суда, ревизију је благовремено изјавио тужилац, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП ("Сл. гласник РС бр. 125/04), те је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Неосновано је указивање ревидента на апсолутно битне повреде из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, јер је побијана пресуда са јасним и непротивречним разлозима о одлучним чињеницама.

Правилно је примењено и материјално право прописано одредбом члана 189. тачка 3. Закона о облигационим односима када је одбијен као неоснован тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиоцу накнади штету у износу од 545.275,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења па до коначне исплате, на име измакле користи због тога што није издавао пословни простор од 1.јула 2002. године, када се из њега иселио тужени па до 3.марта 2004. године, када је тужени тужиоцу исплатио износ од 43.021,00 динара на име довођења простора у исправно стање, а по правноснажној пресуди Општинског суда у Ужицу у предмету број П. 944/02. Кривица је основ одговорности за штету, према одредби члана 154. тачка 1. Закона о облигационим односима, па без кривице штетника нема ни услова за његово обавезивање да штету накнади, без обзира да ли се ради о обичној штети или о измаклој користи из члана 155. истог закона. У конкретном случају нема кривице на страни туженог за евентуалну штету коју је тужилац претрпео. Тужени је у августу месецу 2002. године нудио тужиоцу износ од 600 ДМ на име довођења локала у исправно стање, који је тужилац одбио да прими, тражећи да му тужени исплати и закупнину за локал за месец јул и август 2002. године. Када је, након тога, тужени извршио исплату 3.марта 2004. године на име довођења локала у исправно стање, тужилац није предузео радове на чишћењу и кречењу локала, иако је тужени исплатом новчаног износа обезбедио да се ови радови обаве. Коначно, правилно је оцењено да тужилац ни у периоду од исељења туженог, па до пријема новчаних средстава није ни покушао да изда локал у закуп трећим лицима, уз обавезу тих лица да изврше кречење и чишћење пословног простора и на тај начин отклони или смањи евентуалну штету. У описаној ситуацији, уколико штета постоји, она је резултат понашања тужиоца, односно његове кривице. Због тога нису били испуњени услови да се тужени обавезе да тужиоцу штету надокнади.

Већим делом навода ревизије напада се утврђено чињенично стање, што није дозвољено у поступку по ревизији на основу одредбе члана 398. став 2. ЗПП.

Полазећи од изложеног, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. ЗПП.

Председник већа-судија

Слободан Дражић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

дц